

Uit de praktijk van... Karin Brinkmann

Samen met vier collega's werkt Karin Brinkmann in haar allround praktijk in Eindhoven. Naast haar werk als logopedist geeft Karin lezingen en workshops over sensorische informatieverwerking en PROMPT. Hiervoor schoolt ze zich in binnen- en buitenland. Haar specialisme is kinderen met een spraak-taalprobleem.

Op je website zeg je dat je het liefst kinderen behandelt die wat meer uitdaging vragen. Wat zijn dat voor kinderen en wat is hun uitdaging?

De kinderen die naar mij worden verwezen zijn vaak kinderen met een verhaal, met een complexere achtergrond die kan liggen in de anatomie of de neurologie, maar ook in de cognitie of op sociaal-emotioneel vlak. Ik merk dat er voor mij een extra uitdaging in zit om deze kinderen te helpen omdat ik

Sinds een aantal jaar ben je je gaan verdiepen in PROMPT (Prompts for Restructuring Oral Motor Phonetic Targets) en geef je hierin ook cursussen. Wat betekent deze voor Nederland tamelijk jonge specialisatie voor de logopedie?

PROMPT is, net als de sensorische informatieverwerking, een holistische benadering. Ik ben hiermee in aanraking gekomen toen ik op een symposium in de Verenigde Staten was en vond het zoveel toevoegen dat ik mij afvroeg waarom wij dit in Europa

Karin Brinkman

het totale kind in beschouwing moet nemen om ze te kunnen helpen, en niet alleen de hulpvraag waarmee ze bij mij komen. Deze manier van werken spreekt mij erg aan.

Waarom ben je je gaan specialiseren op het gebied van sensorische informatieverwerking?

Al vrij snel na het afronden van mijn opleiding ben ik in aanraking gekomen met de sensorische informatieverwerking. Ik herkende hierin zoveel van hoe ik naar kinderen keek, dat ik hier meer van wilde weten. Sensorische informatieverwerking is iets dat aan de basis ligt van ons functioneren. Ik gebruik het in de behandeling als voorwaarde of als ondersteuning om te komen tot mijn logopedisch doel.

nog niet toepassen. Gelukkig hebben we de cursus ook naar Nederland kunnen halen. PROMPT vangt niet de kennis die we al hebben over spraakproblemen, maar voegt er wel iets aan toe. Je kijkt vanuit een motorische standpunt naar de spraak en kunt dan gebruikmaken van tactiel-kinesthetische informatie om extra input en ondersteuning te geven bij de uit te voeren spraakbewegingen.

Welke ontwikkelingen zie je op het vak afkomen/waar krijgen logopedisten binnen één à twee jaar mee te maken?

Er is steeds meer vraag naar specifieke kennis en vaardigheden. Patiënten (en hun ouders) weten zelf wat ze willen en vragen om zorg op maat. Deze zorg

moeten wij ze bieden, waarbij we continu in de gaten moeten houden wat de hulpvraag is en waar de onderliggende problematiek ligt. Hiervoor zullen we meer moeten gaan overleggen met onze patiënten en ze van informatie voorzien. Overigens denk ik dat informatieverzorging sowieso steeds belangrijker wordt: in het klein naar onze eigen patiënten toe, in het groot naar hele groepen. Zo dragen we het belang van ons vak uit. Wat dit betreft kunnen we een voorbeeld nemen aan de Verenigde Staten: daar zijn al regelmatig congressen te vinden die worden bijgewoond door zowel patiënten, paramedici alsook wetenschappers. De praktijk laat zien dat je dan veel dichter bij elkaar staat dan je dacht en tot hele mooie dingen kunt komen samen.

De website van je praktijk is zeer uitgebreid en geeft veel informatie. Daarnaast gebruik je LinkedIn. Hoe belangrijk is jouw online-aanwezigheid?

Iedereen zoekt op internet naar informatie en wil deze zo snel mogelijk vinden. Ik vind het belangrijk in deze behoefte te voorzien. Mensen kunnen heel veel zelf doen en moeten ook zelf keuzes kunnen maken. Daarom zie ik mijn website ook als een informatiebron. Niet alleen informatie over onze praktijk, maar ook over stoornissen en hoe je hiermee om kunt gaan. Het onderdeel 'tips en adviezen' is natuurlijk heel algemeen, maar toch denk ik dat je mensen hiermee op weg kunt helpen.

Een site als LinkedIn heeft een grote waarde als informatiebron voor collega's onderling. Wat ik hier het meest aan waardeer is niet zozeer de contacten die je daardoor legt, maar de bijdragen die staan in de groepen waarbij je bent aangemeld, het gemak waarmee je een vraag kunt stellen en hier antwoord op krijgt van collega's, de links naar interessante ontwikkelingen en artikelen uit de hele wereld. Informatieverspreiding wordt hiermee een stuk gemakkelijker.

Het thema van 2011 is taal. Wat zou het publiek bestlist moeten weten van de logopedie als het om taal gaat?

Wat ik bij taal heel erg belangrijk vind is het communicatieve aspect en de functionaliteit ervan. Het oefenen van droge zinnestjes is wat mij betreft geen taal als iemand deze zinnen niet ook daadwerkelijk in de dagelijkse praktijk kan gebruiken. Bovendien kan de taal ook het beste direct in een concrete setting worden geplaast.

Het sleutelwoord met betrekking tot taal is voor mij dus 'communicatie'. Taal is immers een middel om te communiceren. En hoe meer je de mogelijkheid krijgt om te communiceren, hoe meer gelegenheid je ook weer hebt om taal te leren. En dat is heel belangrijk voor alle mensen, of ze nou één- of meertalig zijn!